

לח:

אלו נאמרין פרק שביעי סוטה

מסורת הש"ס

עין משפט ור מוצה

בא מהו שפיר מהו
 נשאלת כפי ה' מ
 קמח עין כ טושי' חיה
 י' קמח טושי' י'
 מא ב מ"י ט' טפ"ו ה' י'
 י' נטור חיה י' ק'
 קמח ונטור אלפס פרק
 הקולא לת המנהל דף
 רע. ונרש"ש ט' טפ"ו
 כ"ג:
 פב ג מ"י ט' טפ"ו ט'
 טושי' חיה י' קמ
 טפ"ו כ'
 פג ד ה מ"י ט' ט'
 טושי' ט' טפ"ו ח'
 פד ו ה מ"י ט' ט'
 ט' טושי' ט' טפ"ו ט'
 כ':
 פה ז מ"י ט' טפ"ו ה'
 ט' טפ"ו ט' טושי' ט'
 ט' טפ"ו ט' טושי' ט'
 פז ח ט מ"י ט' ט'
 טושי' ט' טפ"ו ט'
 פח י מ"י ט' טפ"ו ט'
 טושי' ט' טפ"ו ט'
 פט י"א מ"י ט' טפ"ו ט'
 טושי' ט' טפ"ו ט'
 פ"ב י"ב מ"י ט' טפ"ו ט'
 טושי' ט' טפ"ו ט'
 פ"ג י"ג מ"י ט' טפ"ו ט'
 טושי' ט' טפ"ו ט'
 פ"ד י"ד מ"י ט' טפ"ו ט'
 טושי' ט' טפ"ו ט'
 פ"ה י"ה מ"י ט' טפ"ו ט'
 טושי' ט' טפ"ו ט'
 פ"ו י"ו מ"י ט' טפ"ו ט'
 טושי' ט' טפ"ו ט'
 פ"ז י"ז מ"י ט' טפ"ו ט'
 טושי' ט' טפ"ו ט'
 פ"ח י"ח מ"י ט' טפ"ו ט'
 טושי' ט' טפ"ו ט'
 פ"ט י"ט מ"י ט' טפ"ו ט'
 טושי' ט' טפ"ו ט'
 פ"י כ' מ"י ט' טפ"ו ט'
 טושי' ט' טפ"ו ט'
 פ"יא כ"א מ"י ט' טפ"ו ט'
 טושי' ט' טפ"ו ט'
 פ"יב כ"ב מ"י ט' טפ"ו ט'
 טושי' ט' טפ"ו ט'
 פ"יג כ"ג מ"י ט' טפ"ו ט'
 טושי' ט' טפ"ו ט'
 פ"יד כ"ד מ"י ט' טפ"ו ט'
 טושי' ט' טפ"ו ט'
 פ"יה כ"ה מ"י ט' טפ"ו ט'
 טושי' ט' טפ"ו ט'
 פ"יז כ"ז מ"י ט' טפ"ו ט'
 טושי' ט' טפ"ו ט'
 פ"יח כ"ח מ"י ט' טפ"ו ט'
 טושי' ט' טפ"ו ט'
 פ"יט כ"ט מ"י ט' טפ"ו ט'
 טושי' ט' טפ"ו ט'
 פ"כ ל' מ"י ט' טפ"ו ט'
 טושי' ט' טפ"ו ט'

בל כהן שאינו עולה לרובן עובר בשלישה עשה. ירושלמי במסכת
 נזיר פרק כהן גדול מהו שיטמא אדם לנשיאת כפים אחו' דר'
 אבא בר כהן אמר קמיה ר' יוסי בשם ר' אחא מטמא כהן לנשיאת
 כפים שמע ר' אחא ואמר אבא לא אמרי ליה כלום חזר ואמר או
 דילמא לא שמע מיניה אלא כיון
 דלמר ר' יהודה בר פוי בשם ר"א
 כל כהן שעמד צה"כ ואינו נושא
 את כפיו עובר בעשה וסבר למימר
 שמצות עשה דוחה למצות ל"ת אמר
 אבא לא אמרית ליה אייתוניה ואבא
 מלקי ליה ש"נר' אבוי הוא ימיז ומתני
 כזי כשמתא דיקרין והו' מתנן מיתמא
 ואחא עונתא דנשיאת כפים ולא
 שאלון ליה אחא עונתא דמילילא
 ושאלון ליה אמר להון על נשיאת
 כפים לא שאלתון לי ועל מיללא אמון
 שאלון כז שמעון קן הוה כל חד ומד
 מנהון משמע גרמיה וערק:
דא רב"ז ר' אבהו. ה"ה זי לא
 סליק אלא דמחוק נפשיה ע"י
 מנתת כהונה כמו שאמר צפרק הוריע
 (מולין דף קג). אמר אבוי מרש' הוה
 מטיפסא מתמחא וכו' עד משקל נמי
 לא שקילנא לבר ממעלי יומא דכ"פורי
 לא מחוקי נפשי צה"כ ולפרוס ידיה
 אנכי ליה עדיניה: **דא** רבנ"י הא
 דלא אמי. בסוף מסכת ר"ה (דף לה).
 אמרי' דדוקא הוי שבשדות אמי
 אכל הני דקמי' מתמחא לא אמי:
מחיצה פה. י"ל דדוקא ברלא
 אמי קמבעיא ליה אכל
 גדלניס פטיטא דמי גרע מאחיהס
 שבשדות וא"י לא אמי אמרי'
 עדיפי מעס שאחורי הנהניס בלא
 הפסק מחיה י"ל עם שאחורי הנהניס
 מרלון בעמלון כאלו אין הכרעה
 חשוכה בעיניהם דמתני' אמור להס
 פניס כנגד פניס והן עומדיס אחורי
 עורף אכל בהפסק מחיה כיון דלא
 קיימי אחורי עורף לאו מילתא היא דלא
 חזיק דקפיד קרא כהני. מהי'א דסוף
 מס' ר"ה (דף לה). משמע דה"ה למפלג
 והכי משמע נמי צפרק כי'ד גולין
 (פסחים דף פה). דמתן אבר שילא מקלמו
 לחון דף האגף ולפניס כלפניס מן
 האגף ולחון כלחון אמר רב וכן למפלג
 ופליגא דר' יהושע בן לוי דלמר רבי
 יהושע בן לוי אפי' מחילה וכו' מדקא
 פטיט עממא דגמ' ממילת' דרבי"ל ש"מ
 דקיימא

משלהם תהא והילכתא כוותיה דאבי אולית
 הילכתא כוותיה דרב חסדא: (סימן מתאוו"ה
 לברכ"ה רוכ"ן בעבוד"ה כו"ם מבי"ר נהנ"ה
 בעגל"ה): אמר ר' יהושע בן לוי מנין
 שהקב"ה מתאווה לברכת כהנים שנאמר
 וישבו את שמי על בני ישראל ואני אברכם
 ואמר רבי יהושע בן לוי כהן שמברך
 מתברך ושאינו מברך אין מתברך שנאמר
 יאברכה מברכך ואמר ר' יהושע בן לוי
 כהן שאינו עולה לרובן עובר בשלישה
 עשה כה תברכו אמור להם ושמו את שמי
 רב אמר חוששין שמא בן גרושה או בן חלוצה
 הוא ולא פליגי ואמר ר' אבהו ר' אבהו
 סליק לפרקים ואמר ר' יהושע בן לוי יכל
 כהן שאינו עולה בעבודה שוב אינו עולה
 שנאמר וישא אהרן את ידיו אל העם
 ויברכם וירד מעשות החמאת והעולה
 והשלמים מה להלן בעבודה אף כאן בעבודה
 אינו והא ר' אמי ורבי אבי סליק רבי אמי ורבי
 אבי מעיקרא הוו עקרי כרעיהו מממא לא
 הוה ממו התם וכרתיה ר' אושעיא הלא שנו
 אלא שאלא עקר את רגליו אבל עקר את
 רגליו עולה ונתן נמי יאם הבטחתו שנאמר
 את כפיו וחזור לתפלתו רשאי והוינן בה הא
 לא עקר אלא דנד פורחא הכא נמי דעקר
 פורחא ואמר רבי"ל אין נותנין כוס של ברכה
 לברך אלא לטוב עין שנאמר יטוב עין הוא
 יבורך כי נתן מלחמו לדל אל תיקרי יבורך
 אלא יברך ואמר ר' יהושע בן לוי מנין שאפי'
 עופות מכריזין בצרי העין שנאמר כי חנם
 מורה הרשת בעיני כל בעל כנף ואמר רבי
 יהושע בן לוי כל הנהנה מצרי העין עובר
 בלאו שנאמר אל תלחם את לחם רע עין
 וגו' כי כמו שער בנפשו כן הוא אכול ושחה
 יאמר לך וגו' רב נחמן בר יצחק אמר עובר
 בשני לאוין אל תלחם ואל תחאו וא"ר יהושע
 בן לוי אין עגלה ערופה באה אלא בשביל
 צרי העין שנאמר וענו ואמרו ידיו לא שפכו
 את הדם הזה וכי יעל לבנו עלתה שוקני כ"ד
 שופכי דמים הם אלא לא בא לידנו ופטרנוהו

משלם ספא. אזהרה זו הכהנים זיהירו: ושמו אס שמי. תלה הכתוב
 הדבר בהן להיות צרכה זו שימת שמו על עמו ולא עשה לרובן ישראל
 אלא לרובן מוסק: ואנכנס מברכך. דלילו ואני אברכם לישראל
 קאי כר"ע דלמר בלאו טריפות (מולין דף מט). למדנו צרכה לישראל
 מפי כהנים מפי הגבורה לא למדנו
 כשהוא אומר ואני אברכם היו אומר
 הכהנים מברכים את ישראל והקב"ה
 מברכים על ידם: לפרקים. חנוניס
 ובמועדים: שאינו עולה בעבודה.
 קודם שישם שלים צבור רעה לרוב
 לעלות על הדוכן: וירד מעשות.
 אלמא צעוד עבודה צדו יוכר ואמ"כ
 וירד מעשות אלמא השתא הוא דגמר:
 מעיקרא הוו עקרי כרעיהו. ממקומן
 בעבודה אכל מחוק היה מקומן נמ
 הדוכן ולא מטו עד דגמרה צרכת
 העבודה: וסגן נמי. צברכות אס
 הצטחתו כו'. רישא הכי איתא העובר
 לפני המיזה לא יענה אמן אמר
 הכהנים מפני הטיורף ואס אין אס
 כהן אלא הוא לא ישא את כפיו אלא
 מיטרף דעמו צבוי לתפלמו ולא ידע
 להתחיל מד צביס שלום ואס הצטחתו
 שהוא מלומד צדכר ולא מטרף דעמו
 נושא את כפיו וחזר לתפלמו: רשאי.
 לישא את כפיו: והא לא עלה בעבודה.
 אלא דעקר פורחא וי"מ סני צהכי
 שעוקר מעט רגליו ליתן לגד הדוכן
 בעבודה: לברך. צהמ"ל. לטוב עין.
 שונאי צנע וגומלי חסד צממונ:
 מוכריין צלרי עין. ואין אכוליס משלם:
 כי חנם מורה הרשע. לעיל מיניה
 משמע צלרי עין מלרצה לנס וגו'
 כל הון יקר נמלא וגו'. כי חנם מורה
 הרשע לשון חזרה על נוכח צפריהו. כך
 דרכס של צידיס לזרות חטיס ושעוריס
 צרשס כדי שיבואו העופות לאכול
 ואלו צרי העין חנם מאצדין ממוות
 שורין צרשס צעניי כל צנל כנף
 שאף הן מכריזין בהן ואין העין
 ממוותיהן: כי כמו שער צנפסו.
 שער זה על כרתו לזון פעל הוא
 ונקודתו מוכחת עליו שחליו קמן וחליו
 פתח וטעמו למטה כאליו זה האוכל
 מירר והשעיר צנפסו של צר עין וכך
 הוא לשון כחלניס השוערים (וימיה מט).
 ומנחם בן סרוק פירשו לשון שיעור
 מתי: ופטרנוהו בלא מוונות. כלומר
 הוא לשון כחלניס השוערים (וימיה מט).
 ומנחם בן סרוק פירשו לשון שיעור
 מתי: ופטרנוהו בלא מוונות. כלומר
 הוא לשון כחלניס השוערים (וימיה מט).
 ומנחם בן סרוק פירשו לשון שיעור
 מתי: ופטרנוהו בלא מוונות. כלומר
 הוא לשון כחלניס השוערים (וימיה מט).

תורה אור השלם
 1. רש"י את שמו על בני
 ישראל ואני אברכם.
 2. ואברהם וצדק
 ומקלקל אור וצדק
 כל משפחת הארדה.
 3. וישא אהרן את ידיו
 אל העם ויברכם וירד
 מעשות החמאת והעולה
 ויירא ט כב
 4. טוב עין הוא יברך כי
 נתן מלחמו לידו.
 5. כי חנם מורה הרשע
 בעיני כל בעל כנף
 מש"י א ז
 6. אל תלחם את לחם
 רע עין ואל תחאו
 למשעמתי: מש"י כג ו
 7. ונתן ואמרו ידיו לא
 שפכו את הדם הזה
 ועינו לא ראו
 דברים כ א ז

מוסף רש"י

אם הבטחתו שנישא
 את כפיו וחזור
 לתפלתו. לומר אס נטוח
 הוא שאין דעמו מטרופת
 מלחמת הצנר (ג'ריות
 ד' לא בא לידיו
 ופטרנוהו בלא מוונות.
 והייט ידיו לא שפכו.
 הנגד על ידיו שפטרנוהו
 בלא מוונות והנך לנפסס
 את הכרות ועל ידי כך
 נהר. (ד'מ"ח).
 והנחמתו בלא לוייה.
 יחייט בלא פטורה. והייט
 ועיט לא לא שפכו. עם
 שאחורי כהנים אינן
 בכלל ברכה. ואפי"ס
 שסם שבשדות ככלל צהכי.
 ויהי דמלא למי קמי כהניס
 ויהי כהניס אכל
 ויכניסו אס כיון לבו
 ככלל צהכי (ד'מ"ח).
 אפילו מחיצה של
 ברזל אינה מפסקת בין
 ישראל לאביהם
 שבשמים. שאין הפסק
 לפני המקום. שהכל נלוי
 ודוע לפני ואין פתיחה
 לפני (פסחים פה).

תוספות שאני

ת"י דארי יהושע בן לוי
 אפי' מחיצה של ברזל אינה
 מפסקת בין ישראל
 לאביהם שבשמים וקשה
 לרענן מה מירי א לרענן
 צריק קשה טרמתי' פרק
 כל גנות צבור כבנות
 ויחיד ברוביה אין
 מצטרפין וא"כ פליג עליה
 דר' יהושע בן לוי לרענן
 לצאת ב יד וחבתי א"ר
 יהושע בן לוי דאפי'
 מחיצה ברזל וכו' אבל
 לעולם אנו משערין וא"כ
 הכי קאמר בר החם וכן
 בחפלה פרק אין צולין גבי
 פסח והנאל בחבורה מן
 האגף ולפניס כלפניס מן
 האגף ולחון כלחון אגף
 היינו משערין ואמר רב
 י'ן לחפלה והייט קמיה רב
 שלא יצא ידי חובתי והתנן
 היה עובר אחורי בית
 הכנסת ושעט קול שופר או
 קול מגילה אס כיון לבו
 צא ופריי הדחם עובר
 אחורי בית הכנסת ושעט
 קול (ל' מורה דמצא יד
 וחזרו אבל לרענן דבר
 שבקורשה צריך כיון קריש
 יברכו וקורשה לרין זה
 אמר בר דמסקת:

שופכי דמים הם אלא לא בא לידנו ופטרנוהו
 ולא ראינוהו והנחמוהו לא בא לידנו והנחמוהו
 בלא לוייה אמר אדא א"ר שמלאי יבית הכנסת שכולה כהנים כולן עולין לרובן
 למי מברכין אמר ר' זירא לאחיהם שבשדות איני והתני אבא בריה דרב
 מנימין בר חיאי עם שאחורי כהנים אינן בכלל ברכה לא קשיא הא
 דאניס הא דלא אניס והתני רב שימי מבירתא דשיחור' בית הכנסת שכולה
 כהנים מקצתן עולין ומקצתן עונין אמן לא קשיא הא דאישתייר כי עשרה הא
 דלא אישתייר כי עשרה גופא תנא אבא בריה דרב מנימין בר חיאי עם
 שאחורי כהנים אינן בכלל ברכה פשיטא אריכי באפי' גוצי לא מפסקי
 תביה לא מפסקא מחיצה מאי ת"ש ר' דאמר רבי יהושע בן לוי אפילו
 מחיצה של ברזל אינה מפסקת בין ישראל לאביהם שבשמים איבעיא להו
 צדדין מהו אמר אבא מר בר רב אשי ת"ש דתנן ינתכוון להוות לפניו
 לחזייהו הילכך כולן עולין ומברכין לאחיהם שבשדות: אריכי באפי' גוצי לא מפסקי. בין כהנים מהיות ככלל צהכי דלבר סוף:
 והוא

שופכי דמים הם אלא לא בא לידנו ופטרנוהו
 ולא ראינוהו והנחמוהו לא בא לידנו והנחמוהו
 בלא לוייה אמר אדא א"ר שמלאי יבית הכנסת שכולה כהנים כולן עולין לרובן
 למי מברכין אמר ר' זירא לאחיהם שבשדות איני והתני אבא בריה דרב
 מנימין בר חיאי עם שאחורי כהנים אינן בכלל ברכה לא קשיא הא
 דאניס הא דלא אניס והתני רב שימי מבירתא דשיחור' בית הכנסת שכולה
 כהנים מקצתן עולין ומקצתן עונין אמן לא קשיא הא דאישתייר כי עשרה הא
 דלא אישתייר כי עשרה גופא תנא אבא בריה דרב מנימין בר חיאי עם
 שאחורי כהנים אינן בכלל ברכה פשיטא אריכי באפי' גוצי לא מפסקי
 תביה לא מפסקא מחיצה מאי ת"ש ר' דאמר רבי יהושע בן לוי אפילו
 מחיצה של ברזל אינה מפסקת בין ישראל לאביהם שבשמים איבעיא להו
 צדדין מהו אמר אבא מר בר רב אשי ת"ש דתנן ינתכוון להוות לפניו
 לחזייהו הילכך כולן עולין ומברכין לאחיהם שבשדות: אריכי באפי' גוצי לא מפסקי. בין כהנים מהיות ככלל צהכי דלבר סוף:
 והוא

ז' ז' לא נמי נפשיה שפיר
 לא ידע אכל לענין דבר
 וצדקתה לרובן שפיה מן
 וכו'.